

Del af de Forslag, Udvalget har fremsat, har Ministeren optaget, hvilket jo maa være et Vidnesbyrd om, at den Retning, i hvilken Udvalget har arbejdet, har Haab om at finde Støtte i Regeringen. Og den Retning, i hvilken Udvalget har arbejdet, og de Resultater, man er naaet til, have jo været en betydelig Klaring af Principerne mere i Retning af Offentlighed og Mundtlighed, i Retning af Sikkerhed for de sigtede. Naar jeg ser paa det foreliggende Forslag, er der enkelte Punkter, jeg i høj Grad maa beklage, at Ministeren ikke har fundet Anledning til at tage med, men forhaabentlig vil det lykkes ved en fortsat Forhandling at opnaa Enighed ogsaa om disse Spørgsmaal.

Med disse Ord skal jeg slutte mig til det almindelige Ønske om, at denne Sag saa hurtigt som muligt maa blive færdig fra dette Ting, saa at den kan gaa videre, og at vi snart kunne se en Løsning af dette vigtige Spørgsmaal.

Sabroe: Oprindeligt var der Tale om, at den ene af Landsretterne skulde have sit Sæde i Aarhus, men dette er jo fraveget, og i det Forslag, der nu foreligger, foreslaas det, at den vestre Landsret skal have sit Sæde i Viborg. Jeg udtaler min Beklagelse derover, og jeg undrer mig noget over, at dette Forslag, om Henlæggelse af Landsretten til Viborg, er saa omtrent enstemmigt vedtaget, da der under Behandlingen af dette Spørgsmaal her i Tinget fra adskillige af de Herrer, som bleve indvalgte i Udvalget, lød meget gunstige og varme Ord for, at Aarhus skulde foretrækkes fremfor nogen anden By til Landsrettens Sæde. Jeg udtaler Haabet om, at Udvalget, der vil faa med denne Sag at gøre, nu maa kunne finde ny og bedre Grunde end dem, som der hidtil har været for Aarhus. Jeg kan ganske henholde mig til de Grunde, som bl. a. bleve anførte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) ved Forslagets Behandling i Fjor. Jeg udtaler saaledes Haabet om, at man maa komme til at faa Landsrettens Sæde i Aarhus som den By, der næst efter Kjøbenhavn opfylder de Betingelser, som maa kræves af en By, i hvilken en af Landets første Retter skal have sit Sæde.

Justitsministeren (Alberti): Jeg ønsker blot at udtale min Glæde over, at de ærede Talere, der have talt som Ordførere for de forskellige Partier, have delt de Ønsker, som jeg fremsatte ved Forslagets

Forelæggelse, om hurtig at komme over første Behandling som værende nærmest af rent formel Natur, saa at Udvalget paa ny kunde begynde sit Arbejde. Jeg ser deri en Tilkendegivelse af, at der her i Tinget fra alle Sider er den samme Interesse som i Fjor for denne Sags hurtige Fremme, og tager det som et Varsel om, at det muligvis maatte lykkes allerede i denne Rigsdagssamling at naa igennem med dette Lovforslags Vedtagelse i begge Rigsdagens Ting.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Alf. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen. Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at vi allerede i Dag holde et nyt Møde, i hvilket Medlemmerne af det nævnte Udvalg kunne blive valgte. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold.) Det er da givet, og næste Møde holdes i Dag Kl. 1,40 med Dagsorden:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Rettens Pleje.

Mødet hævet Kl. 1.30.